

שנה שמונה עשרה - עלון מס' 914

@ השבת לא אומרים "צדקתך".
@ אין אומרים תחנון עד יום יב' סיון.
@ סוף זמן "ברכת הלבנה" ביום שלישי
עד שעה 00:43.

בס"ד יב' סיון ה'תשע"ח
הדלקת נרות - 19:18
צאת השבת - 20:10
רבנו תם - 21:04
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות נ"י

מפטידין: "יוהי איש"

(שופטים יג')

מרתק - ראו בעמוד 2

מכל מלמדי השכלתי

פרשת צ"א

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה הרביעית
בבית"כ "אוהל-מועד" ב- 21:30

מלעיני הפרשה:

- ← מפקד בני לוי ומשפחותם וחלוקת תפקידיהם.
- ← מצוות שילוח טמאים מן המחנה - שיהיה המחנה קדוש וראוי שתשרה בו שכילה.
- ← מצוות אשם גזילות - להסיר הרע מן המחנה אשר יביא למריבה וקטטה.
- ← דין הסוטה - להסיר הקטטה מן הבית.
- ← דין הנזיר - להסיר מלחמת האדם עם נפשו.
- ← ברכת כהנים - שפע ברכה כתוצאה מדבקות ההשגחה האלהית. אמנם, השיא מגיע רק לאחר העמל שבדרך: שלום פנימי, שלום הבית ושלום העם.

← פירוט קורבנות הנשיאים ביום חנוכת המזבח.

← "זחשוין בן עמינדב למטה יהודה..."

"למטה יהודה..." ולא אמר נשיא, ככל האמור בכל המטות. לומר כי ראוי הוא נחשון להקריב ראשון הגם שלא היה נשיא, ומעלתו מצד עצמו, מה שאין כן בכל שאר הנשיאים כי מעלתם היא לצד היותם נשיאי השבט לבד.

← "בכתף ישאו..."

על ידי הנגינה, אדם ניכר אם קיבל עליו עול תורה. וסימן: "בכתף ישאו" (במדבר ז), ודרשו רז"ל (ערכין יא): אין ישאו אלא לשון שירה, שנאמר: "שאו זמרה ותנו תוף", ומקרא זה נאמר במשא בני קהת, שהיו נושאים בכתף את הארון, היינו בבחינת עול תורה: (לקוטי מוהר"ן ב', סימן ל)

← "נשא את בני גרשוין גם הם"

"האור החמה" מסביר, מהו הלשון "גם הם"? אלא, שבני לוי כסדר לידתם הם, גרשוין, קהת, ומררי, גרשוין לפני קהת, ובסדר המשאות כתוב "משא בני קהת" בפרשת במדבר - לפני משא בני גרשוין, כי משא קהת היו הדברים הקדושים ביותר וכדי שלא יטעו לומר שבני גרשוין יצאו מהכלל, לכן כתוב "גם הם" שהם גם מנובדים ביותר.

← "ואמרה האשה אמן אמן"

יש הלומדים מכאן רמז: "אמן" ר"ת: ארבע כוסות, מגילה, נר חנוכה. אלו המצוות שהנשים חייבות בהן, מפני שגם הן היו באותו הנס.

← "יברכך ה' וישמרך..."

בברכת כהנים, לא מפורט בכתוב במה יברכך וכו', חז"ל דורשים: "יברכך" בממון, "וישמרך" מן המזיקים וכו', אך אינו מפורש בתורה. אומר הגרי"ח זוננפלד זצ"ל, כי הכהן הרי אינו יודע מה שחסר לכל אחד, כי ייתכן שיברך לאחד בעושר, ולא טוב לו בזה, כי יש עושר השמור לבעליו לרעתו, אמר הקב"ה לכהן, אתה תאמר יברכך וכו', "ואני אברכס" אני אברך לכל אחד במה שטוב לו.

← "איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל..."

כתב רש"י מפני מה נסמכה פ' סוטה לפ' "ואיש את קודשיו לו יהיו"? אלא שאם לא יתן מתנות כהונה לכהן לבסוף נצרך לו לכהן להביא לו זו הסוטה. ונראה לפרש לפי"ז לשון המקרא: "איש איש כי תשטה אשתו ומעלה", דע לך כי "בו מעל", דהיינו שהיא לא סתתה סתם אלא משום שיש בו בבעלה מעל, שהוא מעל בכך שלא נתן המתנות לכהן ולפיכך נצטרך הוא לכהן להביא לו את הסוטה. (מחשבת מרדכי)

← "כה תברכו את בני ישראל אמור להם" (פרק ו' כג')

"אמור להם" - רש"י: שיהיו כולם שומעים. קשה, איך שייך לעשות שכל בני ישראל ללא יוצא מן הכללישמעו את הברכה, הרי תמיד יהיו כמה אנשים שלא יהיו מעוניינים בכך? י"ל שלכן חכמים קבעו שהברכה של הכהנים יהיה עם לב מלא אהבה, ואז בודאי כולם ישמעו, כיון שאדם בטבעו מקשיב בחפץ לב, לאדם האוהב אותו, ולכן גם חז"ל קבעו זאת בברכה של הכהנים לפני ברכתם לישראל "באהבה", להזכירם תמיד על מידת האהבה, ועל ידי כך ישמעו כל בני ישראל.

פינת הניבים והפתגמים

פחד ורחב לבבו = לבו התרגש מפחד ומשמחה.

דוגמה: לב פחור הישיבה שעלה ארצה ללא הוריו פחד ורחב למשמע הבשורה פי הוריו יגיעו ארצה לקראת הילולת רבי שמעון בר-יוחאי זיע"א.

מקור: אז תראי ונהרת ופחד ורחב לבבך [ישעיהו ס, ה]. (ניבונכון)

הסירו מכתול מדר עמי! העלון טעון נגינה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

שלישית המגורשים מן המחנה כנגד מה?

מבאר הכלי יקר: שלושת המגורשים שישנם מחוץ למחנה – מצורע, זב וטמא מת, הם כנגד ג' עברות:

כל צרוע - הוא כנגד עבודה זרה - כיון שכתוב בחז"ל, שלמחר שעשו את העגל, אנשים קיבלו צרעת, שנאמר (שמות לב, כה): "וַיִּרְא מֹשֶׁה אֶת הָעָם כִּי פָרַע הוּא..." (משושים הוא"ל – שנצטרעו, כמו שנאמר במצורע – ראשו יהיה פרוע).

וְכָל זָב - זו טומאה שקשורה לטומאת העריות, והטומאה הזאת, מביאה לזיבה.

וְכָל טָמֵא לִנְפֹשׁ - הכוונה להיטמא בשפיכות דמים. יוצא אם כן, ששלושת הטומאות - צרעת, זיבה, וטומאת מת, הם כנגד ג' העבירות החמורות.

בעל הטורים מבאר:

שלושת הטומאות האלה באים כנגד חטא אדם הראשון, וכנגד שלושת המעורבים. בחטא אדם הראשון היו שלושה מעורבים – הנחש, האישה והאדם. הנחש הוא זה שפיתה את האישה, והאישה היא זאת ששכנעה את אדם, ולכן הם גם נתקללו בסדר הזה.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

חז"ל אמרו "איזהו העשיר השמח בחלק" (אבות ד' א'), ודרשו חכמים "עשיר" זה ראשי תיבות: **ע**יניים, **ש**יניים, **י**דיים **ג**לגיים. אכן אחת מנקודות החינוך החשובות ביותר בדור שלנו היא הגישה התפיסתית שלנו לגבי עולם החומר. אנו חיים בחברה מאוד חומרנית ובדברים האמורים לעיל למדנו שהילד, יצר ליבו ר"ע מנעוריו, יש לו רצון לקבל הולך ומתעצם. לכן כדמות מחנכת אנו קודם כל צריכים לבדוק היטב את הגישה שיש לנו אל החומר ואחר כך להאציל גישה מתוקנת לילדנו, זאת על מנת שה"רצון לקבל" שלהם, לא יהפוך למפלצת שבוולעת הכל, בחברה שבה אדם לאדם, זאב. כולם מכירים את המשפט השגור בפי הילדים ושוכן בליבם של הרבה מבוגרים: "אבל לכולם יש..." אין הורה שלא אמר את זה כילד ואין ילד שלא אמר לפחות משהו דומה להוריו.

אחד העיקרים הגדולים בחינוך זה לעזור לילד לבנות את הרצון שלו בצורה נכונה, המתועלת לאמיקים הרצויים. לא חלילה לבטל את הרצון הגדול שצומח בילד, זה יהיה לפעול כנגד תכלית הבריאה שהיא "להיטיב לנבראיו", אלא לנווט אותו היטב.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

מקום מיוחד לשיעור
בתיקני בינה וחסידים

רפואה שלימה

כשבחאי מוסאי בן נהיית הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות עם רעייתו שרה

פרכות ואילופים לפסיים

למנחם-מנדל ואדר באבאי להולדת הבה, יה"ר שתגדל כאימונתו הקדושת שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה ותרזו נחת מיוצאי חלציהם. וברכה והצלחה **לדליה כרמי מנב"ת** ליוסף ואהובה באבאי הי"ו

רפואה שלימה

כבזשה (מוני) יצחק-פיר בן מרים הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות עם רעייתו דבורה

כל הישועות והברכות

לאברהם ידלית מוסאי שתזמן לסעודה הרביעית בלוויין. זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** לרפואתם והצלחת כל ילדיהם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, בפרנסה טובה, וחיים טובים ומאושרים וירזו נחת מכל יוצאי חלציהם. ולרפואת **שבתאי** בן נהיית הי"ו

כל הישועות והברכות

לאהרן ויצביה ג'רפי שתזמן לסעודה הרביעית בלוויין. זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** לרפואתם והצלחת כל ילדיהם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, בפרנסה טובה, וחיים טובים ומאושרים וירזו נחת מכל יוצאי חלציהם. **לחבדל לעיי** אברהם בן יחיאל ז"ל

פרכות והצלחה

ליוזנו מזנה הרבים יוסף ומירה שא"ר שלימה וברפנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות וירזו נחת מכל יוצאי חלציהם **ויוזנו הונו לילדיהם**

רפואה שלימה

לכלאה אלק"ר בת חנה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות טובות ועמיות

פרכות והצלחה

לדקר ורויטל לוי שיזכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ועמיות וברכה והצלחה לכל ילדיהם

פרכות והצלחה

לשמעון ויפה הכמון שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות וירזו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם ולרפואת **אבי הכמון בן עזי**

פרכות ואילופים

אלרין ואדית-רבקה בן-שלוש להולדת הבה נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, יתברך בכל מילי דמיטב וברכה והצלחה **לדוד וז'קלן אמסלם** ולג'י ושרית בן-שלוש

רפואה שלימה

לכהודיה-היה בת אסתר הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות טובות ועמיות

פרכות והצלחה

למורן דוידי ולכ"טל דוידי בנות גילה מנב"ת שתזנה ליוזנו הונו **משורש בשמון** הטהורה. רפואה ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב וברכה והצלחה **ליעקב וגילה דוידי**

לעיי הצנוע והענו

יצחק ישראלי ז"ל יז' סיון פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

לעיי הצנוע והענו

רבקה אליאס בת משה ז"ל יח' סיון פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

לעיי הצנוע והענו

אברהם בן יחיאל גרפי ז"ל טז' סיון פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

שבת שלום דמבדרך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :

שלמה לארי בן מרים הי"ו אדר ישראל בן שרית הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו באבאי באבאי בן מורווי הי"ו יהונתן אריאלי בן שרה הי"ו שבתאי מוסאי בן נהיית הי"ו אלה בניאן בת אורה מנב"ת	אברהם-ג'ל בן רעות הי"ו ניסים דודי בן שרה הי"ו עילאי דורון בן אריאלה-מזל הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת נעימה שלמוזה בת מרים מנב"ת חנה דוידי בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת לידה הרוני בת מרי מנב"ת לדליה נסימי בת גורג'יה מנב"ת הודיה חיה בת אסתר מנב"ת	משה אליאס בן רבקה ז"ל לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אברהם שריפיאן בן מרים ז"ל משה אליאס בן רחל ז"ל דוד נתני בן מרים ז"ל משהאל בן-יהודה בן נרגיס ז"ל גוהר יצחק-פור בת חנה ז"ל סולטנה נסימי בת גולשן ז"ל	משה מוזחי בן מרים ושאל ז"ל ירון סימונה בן רחל ז"ל יצחק נאמן בן שרה ז"ל משה מוסאי בן אסתר ז"ל סיגלית סמדר כלמי בת דינה ז"ל רחל כמון בת מסעודה (מזל) ז"ל רזי-לירי בת יעל יוסף ז"ל מרים בת רחל ז"ל	מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו	בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
---	---	--	---	-----------------------------------	--------------------------------

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

אדם ששינה דעתו באמצע שאכל

"פת כסנין", כמו: עוגות, עוגיות, בורקס וכיוצא בזה, יש לברך ברכת "בורא מיני מזונות", אבל אם בא לאכול מן המאכלים הללו כמות גדולה, עד שאוכל כמות של כמאתיים וששה עשר גרם, שהוא שיעור "קביעות סעודה", אז יש לברך תחילה ברכת "המוציא לחם מן הארץ", ולאחר האכילה יש לברך "ברכת המזון", משום שמי שאוכל כמות גדולה כזו של עוגות, נחשב הדבר שהוא "קובע סעודתו" על האכילה הזו, ומה שאוכל כעת, נחשב ממש כפת לחם לכל הדינים. ולכן חובה עליו גם ליטול את ידיו לפני שיאכל, ממש כדי מי שבא לאכול פת לחם. מי שבאמצע שאכל עוגות, החליט לקבוע סעודה ומעתה נדון, באדם שהחל לאכול פת כסנין, עוגות או עוגיות וכדומה, ובירך בתחילה "בורא מיני מזונות", מכיון שהיה בדעתו לאכול מהעוגות כמות רגילה, ולא היה בדעתו לאכול כמות גדולה של "קביעות סעודה". כיצד עליו לנהוג כעת? האם יטול ידיו ויברך המוציא? או שאינו צריך ליטול ידיים כלל? ואולי אינו מברך המוציא?

דין נטילת ידים וברכת המזון

לגבי נטילת ידים, אין ספק שאדם כזה, שהתחיל לאכול עוגות, וכעת הוא מתכוין לאכול עוד ועוד עד שיגיע לשיעור "קביעות סעודה", חייב ליטול את ידיו. אולם נחלקו הפוסקים אם יברך על נטילה זו או לא. והרוצה לברך על נטילה זו, אם שנהג תמיד לברך על נטילה כזו, רשאי להמשיך במנהגו. (אולם אם לא נהג כן, עדיף שלא יברך. ועיין הלכה ברורה (סימן קנח עמוד יט) גם לענין ברכת המזון, פשוט מאד שלאחר שאדם זה יאכל כמות גדולה של עוגות, יהיה עליו לברך ברכת המזון, כדין מי שאכל פת ממש.

דין ברכת "המוציא"

אבל לגבי ברכת "המוציא", לכאורה יש לדון בזה. משום שאותו אדם שעומד לפנינו, הרי בירך כבר "בורא מיני מזונות" כשהתחיל לאכול. ויש מקום לומר שברכה זו תפטור גם את מה שממשיך לאכול כעת. אולם מרן רבינו זצ"ל בספרו דחה את הדעה הזו, והסיק למעשה שיש לחזור ולברך ברכת "המוציא לחם מן הארץ" על מה שממשיך לאכול, משום שבשעה שאדם זה בירך "בורא מיני מזונות", חשב בפירוש שלא יאכל מאתיים וששה עשר גרם, אלא פחות משיעור זה. ואם כן, כעת כשהחליט לאכול יותר, האכילה שהוא מוסיף לאכול אינה נפטרת בברכה הראשונה שבירך.

ספר יביע אומר חלק אחד עשר

והנה לאחרונה האיר זורח, ספר שאלות ותשובות "יביע אומר" חלק אחד עשר, שאת רובו חיבר מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל בעודו כבן עשרים שבע - שלושים שנה, ותשובותיו בספר זה מפליאות כל רואה, וממש כאילו מרן זצ"ל חי בתוכנו, מאירים חדושיו בבתי כנסיות ובתי מדרשות. שקד מרן זצ"ל על האלי התורה, ועל בארם של גדולי חכמי ירושלים ישב וליקט מחכמתם ומאור תורתם כל חמודות שבעולם, ומי האמין באותם ימים, כי אחרי פטירתו של מרן זצ"ל לאחר כשבעים שנה, תהיה לו עדנה, שיצאו חדושיו לאור עולם במהדורא מפוארת, ויעסקו בהם רבים, אשר דבר זה מגלגל זכות גדולה לנשמת מרן זצ"ל, שיהיו שפתותיו דובבות בקבר, כמו שאמר רבי שמעון בר יוחאי (ביבמות ז.ז.), כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה, שפתותיו דובבות בקבר.

מכל מלמד" השכלתי

ברכת כהנים

ברכת כהנים יש שש ברכות: יברכך, ישמרך, יאר, ויחונך, ישא, שלום.

5 ברכות כנגד חמשה חומשי תורה, ועל כולם שלום, כי בלי שלום, אי אפשר שיחולו הברכות האלו (הגר"א). הכהן מברך "ברוך... וצונו לברך את עמו ישראל באהבה", היכן כתוב בתורה שה' ציוה לברכם באהבה? יש אומרים, כי ללא אהבה לא חלה הברכה, ודומה לזה אומר רש"י, כתיב "אמור להם" מלא עם וי"ו לא בחפזון ובבהלה, אלא בכוננת הלב. (מהר"ץ חיות סוטה דף ל"ט). חז"ל אומרים: 3 גויים ברכו, שתיים מהם נתקיימו, ואחד לא נתקיים:

א. ארוונה היבوسی ברך את דוד "ה' ירצך", ונתקיים.

ב. דריוש בירך את דניאל "א' די אנת פלח לו הוא שזובנך" (ה' שאתה עובדו, הוא יצילך), ונתקיים.

ג. לבן ומשפחתו ברכו את רבקה, "אחותינו את היי לאלפי רבבה" ולא נתקיימה ברכה זו, ולהיפך, היא היתה עקרה.

ההבדל: מפני שארוונה ודריוש הזכירו בברכתם את שם ה', לכן התקבלה תפלתם, ולבן לא הזכיר את ה' אלא אמר מלבו, לכן לא נתקיימה הברכה. גם הכהן בברכת כהנים, אומר "יברכך ה'" הברכה מהקב"ה, ולכן ברכות אלו יתקיימו. וזהו לימוד לכל אחד המברך לחבירו, שיזכיר את ה' בברכתו.

"כי עבדת הקודש עֲלִיהֶם בכתף יש"א"

פרשת נשא היא הפרשה שבדרך כלל מגיעה לאחר חג השבועות. היא הפרשה הארוכה ביותר בתורה - כוללת בתוכה 176 פסוקים.

נשאלת השאלה: התורה מצווה את בני קהת שאת הארון בו מונחת התורה יש לקחת על הכתף ולא לשים על העגלות. מדוע?!

מעניין לראות את החשיבות של התורה גם בפרשת במדבר, מונים את קהת ראשון - כיוון שהם לוקחים את התורה.

נשאל כבדרך אגב: מדוע דווקא בני קהת ולא בני גרשון?! והתשובה היא:

באה התורה ללמדנו, שהתורה לא ניתנה לבכורות, אלא לשבט הקשור לתורה - הוא שבט קהת.

מבאר בעל צרור המור - ולמה היא ניתנה דווקא לקהת? כי הם היו מפיצים תורה ומקהילים קהילות ברבים, ובנוסף יצא מהם משה רבינו!

את הכול אפשר לקחת על העגלות. אבל את התורה לוקחים על הכתף!

מבאר המנחת עני את הטעם לכך - כדי שידע האדם, שבתורה צריך לעמול! - תורה לא נקנית ללא עמל! - וראיה מדוד המלך שאמר (תהילים

קיש, נד): "זמרות היו לי חֲקִידָה בְּבֵית מִגְוָרִי"

סיפור מרגש - עוצמה של תשומת לב.

את הסיפור הזה סיפר ד"ר מייק אנדרסון מפלורידה, בעקבות מעשה שקרה איתו. ואנו כהרגלנו, נפיק ממעשה זה את הלקחים לעצמנו. שמי ד"ר מייק אנדרסון, ואני נשוי ואושר כחמש עשרה שנה, ויש לנו 5 ילדים, וברוך ה' כולנו בריאים וחיים בהרמוניה נפלאה.

יום אחד אשתי הפתיעה אותי ואמרה לי: "מייק, מה עם אמא שלך? היא מאד מבוגרת, הרי אתה אוהב אותה! והנה החיים קצרים, תקדיש לה קצת זמן, לפחות פעמיים בשבוע".

"אבל אני רוצה להיות איתך, בזמן המעט שאני פנוי". השבתי לאשתי.

"אני יודעת בעלי היקר", השיבה אשתי "אבל אתה אוהב גם אותה, וגם אותה צריך לכבד".

אמא שלי היתה אלמנה כבר מספר שנים, ובגלל עבודתי והילדים, הייתי מבקר אותה רק לעיתים רחוקות. באותו ערב התקשרתי אליה כדי להזמין לארוחת ערב במסעדה חלבית שקטה, ולטיול שנינו לבד בפארק.

כשהתקשרתי אליה: היא הופתעה ושאלה: מה קרה מייק? אתה בסדר?

אמא שלי שייכת לאותן נשים שעבורן צלצול טלפון בשעות הערב המאוחרות בלילה, או הזמנת הפתעה, זה מרמז לחדשות רעות.

"לא, אמא" השבתי לה דרך הטלפון, "פשוט חשבתי שיהיה נחמד קצת לצאת להתאוורר יחד, ככה שנינו לבד... נו, מה דעתך?"

לאחר מחשבה קצרה, היא אמרה: - "הייתי מאד רוצה ואשמח על ההזמנה".

היה זה יום רביעי, והייתי בדרכי אליה אחרי העבודה, כדי לקחת אותה כפי שקבענו. למען האמת לא הייתי רגוע, היה זה מן עצבנות שלפני פגישה... ולמען השם, כשהגעתי לביתה, ראיתי שגם היא נרגשת מאד!

אימי חיכתה לי בחוץ, לבושה במעיל הישן, ולבשה את השמלה שלבשה כשחגגה את יום הנישואין האחרון, כשפניה מחייכות, ומקרינות אור והילה כמו מלאך.

היא קידמה את פני בחיך ואמרה במין אושר: "אמרתי לחברותי שאני יוצאת הערב עם בני, והן היו מאד נרגשות" סיפרה לי כשנכנסה לרכב. הלכנו למסעדה לא הכי מפוארת, אבל מאד ידידותית.

כשיצאה אימי מן הרכב, היא נתמכה בי, כאילו הייתה "הגברת הראשונה של האומה". התיישבנו ליד השולחן, והייתי צריך לקרוא לה את התפריט, כי עינייה רואות רק את האותיות הגדולות.

באמצע קריאת התפריט, הרמתי אליה את מבטי, וראיתי את אימי ישובה בצד השני של השולחן כשהיא מביטה ובוהה בי, וחיוך נוסטלגי על שפתיה. ואז היא אמרה לי: "כשהיית קטן, אני הייתי זו שקוראת לך את התפריט" אותה זוכר? "אכן", השבתי לה בחיך: "הנה, הגיע הזמן עכשיו לפירעון,

בכך שתאפשר לי עכשיו להחזיר לך טובה".

במהלך הארוחה הייתה לנו שיחה מאד נעימה, שום דבר יוצא דופן, רק עדכנו האחד את השני על חיינו. דיברנו כל כך הרבה, עד שאיבדנו את חוט השיחה, ומשם יצאנו לטייל בפארק העירוני, והשיחה התגלגלה לה לכל מיני נושאים.

כשהחזרתי אותה הביתה, שאלתי אותה נו, מתי קובעים לפעם הבאה? היא השיבה לי: "אני אצא איתך בפעם אחרת, בתנאי שתרשה לי להזמין אותך". למען האמת, לא הופתעתי מכך, שכן כזו הייתה אמא, לא אוהבת לקבל, אלא רק לתת! וכשהחזרתי אותה לביתה, נוכחתי לדעת, כי הפרידה היתה קשה.

כשחזרתי הביתה באותו ערב, אשתי היתה מאד סקרנית לדעת איך אימי הגיבה על הפגישה, אמרתי לה שהיא מאד נהנתה, תוך כדי כך, הייתי אסיר תודה לאשתי, על כך שיזמה את הפגישה. אמרתי לה שזה היה בשבילה הרבה יותר טוב, משחשבת שזה יכול להיות.

לצערנו הרב, יומיים לאחר מכן, קבלנו הודעה שאימי נפטרה מהתקף לב.

הכל היה מהיר כל כך, שלא ניתן היה לעשות דבר. לאחר זמן מה, קיבלתי מעטפה מהמסעדה בה התארחתי עם אמא באותו ערב. במעטפה היה פתק מאמי ובו היה כתוב: "הארוחה שולמה מראש, הייתה לי הרגשה שלא אוכל להיות כאן איתך שוב, אך מכיון שקבענו להיפגש במסעדה, שילמתי עבור סעודה זוגית עליך ועל אשתך".

"נ.ב. אף פעם לא תוכל להבין, מה נתן ומה הוסיף לי אותו ערב, בתוכן חיי... אוהבת אותך מאד! אמא".

באותו רגע הציפו את עיני דמעות, אז הבנתי את החשיבות להגיד בזמן הנכון לקרובים ולתת ליקירינו את המקום שמגיע להם בחיינו.

כי שום דבר לא חשוב לנו בחיים, יותר מהמשפחה. לכן בואו נעניק להם מזמנינו, כי הם מצפים לנו, ולא יכולים לחכות.

אם הוריים עדיין בחיים... תדאגו להם ותעריכו אותם הרבה.

גם אם זמנכם צפוף ואתם מאוד עסוקים, מספיק שתרימו טלפון ותשאלו לשלומם.

בשבילכם להוציא את הוריים לטייל, זה להוציאם להתאוורר, ובשבילם זה פשוט לקבל חיים חדשים.

גם אם כבר הוריים אינם בחיים, העבירו את הסיפור הזה הלאה, אולי מישהו ששכח מעט מהוריו הנפלאים, עכשיו – ייזכר ויגב!

ועוד פרט חשוב! מצוות כיבוד אב ואם לא תמה במותם של ההורים. אלא גם לאחר מותם!

בכל מעשה והנהגה טובה, או מצוה ולימוד תורה. אנו מקיימים בכך מצוה גדולה של (שמות כ, יא): "כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ, לְמַעַן יֵאָרְכּוּ יָמֶיךָ, עַל הַצְּדָקָה אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ".

ונזכור! אמנם ה' סולח, אבל ה"זמן" אף פעם לא סולח! וגם אי אפשר להחזירו !! (הרב כתריאל משולמי)